

traktaten. Derfor må man sige, at denne undtagelse alt i alt er reduceret til en ren formalitet tømt for indhold.

Jeg erkender, at det ikke er en juridisk betragtning, det er en realitetsbetragtning, en politisk betragtning. Undtagelsen er simpelt hen omgået, man kan sige ved hjælp af juridiske spidsfindigheder. Den eksisterer måske på papiret, men i den virkelige verden er undtagelsen væk med Amsterdamtraktaten.

Det andet afgørende problem ligger i den retlige undtagelse, og det må man dele i to. Den første del af problemet er denne gabestoksprocedure, hvor Danmark mister den vetoret, som vi tidligere havde i Schengens eksekutivkomité. Den blev vi frataget, vi blev smidt ud af en del af Schengenbeslutningerne, og det kalder man så en undtagelse. Det er lidt vanskeligt at forstå, hvordan dette, at man fratages enhver indflydelse på beslutninger, som man godt ved i realiteternes verden kommer til at gælde for én selv, nu skal opfattes som en undtagelse.

Det andet punkt inden for det retlige område er disse rammeafgørelser, og her har Danmark ingen undtagelse. Det kan være rammeafgørelser, der for eksempel giver EU mulighed for at bestemme, at fremmed politi skal arbejde på dansk jord efter regler, som det måtte passe EU at beslutte.

Det er artikel K 4, hvor regeringen i sin egen juridiske redegørelse indrømmer, at her er et problem, hvor danske myndigheder må påse, at grundloven bliver overholdt. Jamen beføjelsen bliver overdraget, og EF-Domstolen kan komme ind og afgøre tvister om overholdelse af sådanne rammeafgørelser, der i realiteten er det, som man ellers i EU kalder direktiver, altså lovgivning. Det er overnationalt, det er i strid med undtagelsen og endda juridisk i klar strid med undtagelsen. Her kan selv juridiske spidsfindigheder ikke hjælpe regeringen til at forklare problemet.

Nu tillader tiden ikke, at jeg går dybere ind i det, og det må jeg så vende tilbage til, hvis vi ikke kan få et dybtgående svar på det i dag, men alt i alt må man konstatere, at det budskab, som statsministeren havde om, at undtagelserne også skulle stå efter regeringskonferencen, har regeringen altså ikke levet op til.

Ove Fich (S):

Spørgsmålet om forholdet mellem Amsterdamtraktaten og de fire danske undtagelser er efter

min opfattelse og Socialdemokratiets opfattelse meget enkel. Lad os gå dem igennem:

For det første er der undtagelsen om den økonomiske og monetære union. Dette spørgsmål har slet ikke været forhandlet i relation til Amsterdamtraktaten. Derfor gælder denne undtagelse, fuldstændig som den gjorde, før man overhovedet startede diskussionen om Amsterdamtraktaten.

For det andet er der spørgsmålet om den fælles forsvarspolitik og spørgsmålet om Vestunionen. Det er klart allerede fra diskussionen om Edinburghaftalen, at det ønsker Danmark ikke at deltage i, og det ønsker vi fortsat ikke at deltage i. Det er der i øvrigt nedskrevet en protokol om, således at der heller ikke er nogen tvivl om det danske forbehold på dette felt.

For det tredje er der forbeholdet om unionsborgerskabet. Her har det jo glædeligvis vist sig, at de øvrige 14 EU-lande var enige med Danmark om, at et unionsborgerskab ikke skulle erstatte et dansk statsborgerskab. Derfor er det blevet indskrevet i Traktaten, og dermed er den problemstilling sådan set løst.

For det fjerde er der spørgsmålet om forbeholdet om det retlige samarbejde. Det retlige samarbejde består af to dele: Dels området med asyl, indvandring m.v. og dels politisamarbejdet. Lad mig tage det sidste først.

Med hensyn til politisamarbejdet vil der ikke ske nogen som helst ændring. Det vil forblive et mellemstatsligt samarbejde, som vi kender det i dag.

Med hensyn til asyl, indvandring m.v. vil dette om nogle år blive flyttet over som en del af det egentlige EF-samarbejde, men kun, for så vidt angår de 14 andre EU-lande. Danmark vil fortsat have ret til at træffe sine egne afgørelser, og derfor vil det for Danmark fortsat være et mellemstatsligt samarbejde. Det danske forbehold på dette felt er netop ikke et forbehold over for indholdet i samarbejdet, men et forbehold over for formen. Vi vil fastholde det som et mellemstatsligt samarbejde.

Konklusionen er derfor, at de fire danske forbehold i den nye Amsterdamtraktat er fuldt intakte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må konstatere, at hr. Ove Fich ikke ønsker at gå ind i problemerne og undersøge, hvad det her handler om. Når jeg gjorde rede for det med rammeafgørelserne, svarede hr. Ove Fich, at det